

Sygn. akt VIII U 1254/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Ewa Grychtoł

po rozpoznaniu w dniu 6 sierpnia 2014 r. w Gliwicach

sprawy M. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 8 maja 2014 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od 17 maja 2014 roku.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 1254/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8.05.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu M. K. prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), ponieważ nie udowodnił 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach i nie osiągnął wymaganego wieku 60 lat.

W odwołaniu od w/w decyzji ubezpieczony podniósł, że przepracował 15 lat w warunkach szkodliwych jako kierowca samochodu powyżej 3,5 ton.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując stanowisko zawarte w skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony ukończył 60 rok życia w dniu 17.05.2014r., nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Na dzień 1.01.1999r. ubezpieczony udowodnił ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Ubezpieczony posiada uprawnienia do kierowania pojazdami o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony z wyjątkiem autobusów od 6.05.1976r. W okresie od 3.08.1976r. do 28.02.1999r. ubezpieczony był zatrudniony w Browarach (...) SA w Z. jako kierowca samochodu powyżej 3,5 tony, rozwożąc po sklepach produkowane w zakładzie napoje. Ubezpieczony pracował jak kierowca w pełnym wymiarze czasu pracy, nie wykonując innych czynności.

Ubezpieczony, H. G., M. R. kierowali przydzielonymi im S. o ładowności 5 ton. W okresie objętym skarżoną decyzją, świadczyli tę pracę w tym samym miejscu, przy czym na skutek przekształceń organizacyjnych, zmieniała się tylko nazwa pracodawcy. H. G. posiada świadectwo pracy w warunkach szczególnych wydane przez syndyka Browarów (...) SA w Z., w którym wskazano, że pracował jako kierowca samochodu powyżej 3,5 tony w okresach od 1.07.1975r. do 31.01.1989r. oraz od 11.10.1982r. do 31.08.2001r.

M. R. pracował w tym zakładzie jako kierowca samochodów ciężarowych w latach 1959 -1999r.

Poczynając od 1.10.1985r. pracodawca w angażach podawał, że stanowisko pracy ubezpieczonego jest zaliczane do pracy w szczególnych warunkach. W świadectwie pracy, pracodawca wskazał, że ubezpieczony pracował jak kierowca samochodu powyżej 3,5 tony w okresie od 30.12.1981r. do 28.02.1999r.

[dowody: akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonego, H. G., zeznania świadków H. G., M. R., przesłuchanie ubezpieczonego]

Sąd uznał, że zeznania świadków H. G. i M. R. w przedmiocie prac wykonywanych przez ubezpieczonego zasługują na uwzględnienie. Świadczyli byli zatrudnieni w charakterze kierowców samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony, pracowali razem z ubezpieczonym, a zatem posiadają wiedzę o jego obowiązkach i miejscu świadczenia pracy. Ich zeznania są spójne, korespondujące z zeznaniami ubezpieczonego, a nadto znalazły odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [Dz. U. z 2004r. Nr 39, poz 353 ze zm.] prawo do emerytury ma ubezpieczony urodzony po 31 grudnia 1948 roku , który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31.12.1998r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),
- nie przystąpił do OFE albo złożył wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa,

Po myśli § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie

W niniejszej sprawie jedyną sporną okolicznością było czy ubezpieczony przepracował co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach.

W stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku Wykazie A, Dział VIII, pod pozycją 2 wymienione są m.in. prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 ton, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych).

Z postępowania dowodowego wynika, że ubezpieczony w latach 1976-1999 wykonywał pracę w charakterze kierowcy samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, nie wykonując przy tym innych prac. Potwierdzają to zeznania świadków, zatrudnionych na takich samych stanowiskach, jak również świadectwo pracy wystawione przez pracodawcę ubezpieczonego. W konsekwencji ubezpieczony wykazał, że posiada 15 letni staż pracy w warunkach szczególnych.

Bez znaczenia pozostaje fakt, że ubezpieczony nie posiadał właściwego świadectwa pracy w szczególnych warunkach za sporny okres pracy. Powyższa okoliczność została bowiem wykazana w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem, nie obowiązują ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Mając na względzie powyższe Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 17.05.2014r., tj, od daty ukończenia przez niego 60 roku życia.

SSO Grażyna Łazowska

ZARZĄDZENIE

1. uzasadnienie odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego wraz z aktami ,
3. kalendarz 14 dni lub z wpływem.